

Előfizetési árak:

Egész évre . 20 kor. — fill.
Félévre . . 10 „ — „
Negyedévre . 5 „ — „
Egy óra . . 1 „ 70 „
Egyes szám ára 8 fillér

Kiadóhivatal:

Mária-utca 1. sz.
hol az előfizetések és a hirdetések elfogadtatnak.

Szerkesztői iroda:

Mária-utca 1. sz.
első emelet,
hová a lap szellemi részét
illető minden közlemény in-
tézendő.

Kéziratot

vissza nem adunk.

PÉCSI FIGYELŐ

POLITIKAI NAPILAP.

Magyar szén Romániában.

Pécs, 1901. aug. 14.

A magyar társadalomnak az az egyetlen osztálya, mely az osztrák-magyar közös vámterület főtartását őszintén óhajtani látszik: az Országos Magyar Gazdasági Egyesület intéző körei is szükségesnek tartják hangoztatni, hogy a gazdasági közösségnek ők sem barátai minden áron, hanem csak úgy, ha ebben a közösségben Magyarország érdekei úgy Ausztriával szemben, mint a vámkülfölddel szemben teljesen és minden téren biztosíthatók lesznek.

Ha ezt a feltételt az agrárius nagyurak komolyan veszik, ezzel körülbelül azt mondják, hogy a vámközösséget voltaképpen ők sem akarják fentartani, mert ezt olyan feltételhez kötik, a melyről eleve tudják, hogy teljesülni nem fog, hiszen tudvalevő, hogy a magyar érdekek hatályos védelme a vámközösségben akkor sem sikerült soha, mikor a gazdasági kiegyezésnek Ausztriában semmiféle akadály nem állott útjában, hogyan lenne hát képzelhető érdekeink biztosítása most, mikor Ausztriában csak a magyarok által hozandó legmesszebb menő áldozatok mellett lehetne a kiegyezés számára többséget biztosítani a Reichsrathban, a külföld pedig s különösen a magyar kivitel tekintetében leginkább érdekelt Németország olyan vámpolitikát készül inaugurálni, a mely a mi érdekeinket teljesen tönkre teszi s a mely ellen másképp nem védekezhetünk, mint Németország ipari behozatalára vetendő magas védővámokkal, a mi a vámközösségi alapon megint csak Ausztria javára szolgálna a mi rovásunkra.

De bárhogyan biztosíthatnánk is a gazdasági érdekeink a papiroson, ez a valóságban soha sem fog érvényesülhetni mindaddig, míg közös gazdálkodást folytatunk Ausztriával s így az érdekek sértetlen respektálása a közös külképviselet gondjaira marad bízva. Tudjuk, hogy közös külképviseletünk, úgy a diplomáciai, mint a közgazdasági, csak névleg közös, voltaképpen pedig kizárólag osztrák, mely egy cseppet sem törődik vele, ha Magyarország érdekei a külföld bármely részében sérelmet szenvednek.

Hisz ez az abnormis helyzet kényszerítette a magyar kormányt a külföldi gazdasági attasék intézményének szervezésére is, mert a közös konzulátusok meg a gazdasági tudósítások tisztét sem látták el megbízható módon. Külön gazdasági attaséink azonban csak egyszerű szaktudósító közegei a magyar kormánynak; arra már nem bírnak hatáskörrel, hogy érdekeink sérelmei ellen a külföldi kormányoknál hatályosan fellépjenek, még ha ezek a sérelmek írott szerződések megszegéséből erednek is. Itt a magyar kormány már a közös külképviselet közbenjárását kénytelen igénybe venni, ezek pedig ha teljesítik is a kormányunk megkereséseit, csak úgy immel ámmal teszik ezt s egy cseppet sem törődnek vele, ha a magyar kormány kértére tett lépéseinek semmi foganatja sincs is.

Csattanós példája ennek az a szerződés, a melyet a román kormány a magyar szén vámjá tekintetében elkövetett s a mely szénünknek Romániába való kivitelét egyszerűen lehetetlenné teszi. Romániával fennálló kereskedelmi szerződésünk szerint ugyanis az osztrák-magyar vámterületről Romániába kőszén 5 centimes vámtétel mellett lehet bevinni, míg a barnaszén (lignit) beviteli vámjá 50 centim. Indító oka ennek az volt, hogy Románia termel ugyan nagymennyiségű lignitet, de kőszene nincs s így a kőszén bevitelét kellett kedvezményezni, míg a román lignitet magas vámtétellel védelmezni.

A kőszén szerződéses vámtétele aztán azt eredményezte, hogy kőszénkivitelünk Romániába hatalmasan föllendült, míg egy szép napon a román kormánynak eszébe nem jutott a szerződést akként kijátszani, hogy az összes magyar kőszén mind lignitnek minősítette és 50 centimes vámot kezdett szedni tőle. Ilyen vakmerő szerződésszegés minden valamire való állam részéről, a mely reputációjára csak valamelyest tart, a legmesszebbmenő represszáliákra adott volna alkalmat, mert a nemzetközi jog védelme alatt álló szerződéseknek ilyen vakmerő kijátszása nem csak gazdasági érdeksérelmet képez, de valóságos packázás is azzal az állammal,

a melynek érdekeit, szerződéses jogait, ilyen frivol módon tiporják lábbal.

S mégis mi történt ez ügyben a hatalmas osztrák-magyar monarchia részéről? A magyar kormány egész reverenciával megkérte a közös külképviselet illetékes közegeit, hogy szerezzenek érvényt a nemzetközi szerződésnek, mert a magyar kőszénnek lignitté való minősítése nemcsak közönséges hazugság, de ellenkezik a szerződés létrejöttének intenciójával is, mert a szerződő felek a szerződés megkötésekor nagyon jól tudták, hogy a kőszénre megállapított kedvezményes vámtételek azokra a magyarországi szénekre fognak alkalmazást nyerni, a melyekre most a román kormány rá akarja fogni, hogy lignitek s így a magasabb vámtétel alá esnek.

A magyar kormányt ezt a kiváncsalmát aztán a közös külképviselet közölte a román kormányval s ez kerekén megtagadta annak teljesítését. Tehette bátran, mert külképviseletünk ezt a bántó visszautasítást egyszerűen tudomásul vette és most a bukaresti cs. és kir. konzulátus útján tovább adja a magyar kormányval, mikor azt jelenti, hogy „a magyar szén bevitelében érdekelt körök várakozása ellenére a román kormányval a vám megszüntetése iránt való lépések sikertelenek maradtak és a körülmények alakulása folytán előreláthatólag a jövőben is sikertelenek maradnak és így valószínű, hogy a magyar szénbevitel, mely évenként 3—4 ezer kocsirakományt tesz, meg fog szünni.“

Ezzel aztán az ügy diplomáciai uton be van fejezve s nekünk bele kell nyugodnunk, hogy egy jelentékeny kiviteli cikkünk, melynek kedvezményes forgalmát nemzetközi szerződés biztosítja, teljesen kiszorul az eddigi kiviteli piacról, mert az ottani kormányval tetszik a szerződést hamis áruminősítéssel kijátszani.

Ez hát a haszna ránk nézve annak a közös birodalom kötelékében élvezett és sokat felhánytorgatott nagyhatalmi állásnak, hogy egy törpe kis ország bátran szegheti meg szerződését, ha azzal csak nekünk okoz kárt. Az a közös külképviseletnek eszébe sem jut, hogy pártatlan tudományos meghatározását követelje a ma-

 Holnap és minden péntek este 6 órától kezdve kitűnő

halakból, úgymint harcsa, kecsge, balatoni fogas, ponty, cigányhal és kárászból főzött

szegedi halászlé és turós csusza kapható.

Tisztelettel

KULIN HENRIK, vasuti vendéglős.

Friss kőbányai Dréher-sör. — Jó minőségű hegyi borok. — Pontos kiszolgálás.

gyar szántermékek minőségének s ennek eredményeként a magyar kőszénnek biztossítsa a szerződéses vámkedvezményt. Hisz ez esetleg még vámháborúra vezetne Romániával, Ausztriának pedig érdekében áll, hogy ipara megtartsa a román piacot. — Inkább elnézik és kényszerítenek minket is annak eltérésére, hogy a kis Románia a mi kárunkra kijátssza a kereskedelmi szerződést, csak az osztrák érdek ne szenvedjen sérelmet.

Tessék aztán biztosítani a vámközösségben a magyar érdekeket, mikor rovásunkra még a megkötött szerződéseknek sem vagyunk képesek érvényt szerezni.

A városi adóhivatal rendezése.

Pécs, 1901. aug. 14.

Nem akarunk régi sebeket felszaggatni, de rá kell mutatnunk arra a körülményre, a mi a városi adóhivatali rendezésének szükségességét ezelőtt jó másfél évvel fölszínre hozta. Ez a körülmény, ez a közvetlenül ható ok az az akkor nagy port felvert, de azóta mélysegesen szunnyadó *sikkasztási ügy* volt; a melynek ma sincs vége a bírósági uton s egyelőre a bűnösöket nem érte más büntetés, mint hogy elcsapták őket a hivatalukból.

Mikor ez a sikkasztás kiderült, akkor egyszerre világos lett az is, hogy a városi adóhivatalnál tarthatatlanok az állapotok. Furcsa ugyan, hogy nálunk mindig valami nagy kár után jönnek rá a hibákra; node az is tagadhatatlan, hogy bizony Pécs szab. kir. város adókezelése — épen az alsóbb részletnél, melyek pedig vannak oly fontosak, mint a felsőbbiséget magában foglaló s kényelmet vindikáló felügyelet, — nem volt megfelelő, arra hivatott s képzett közegek kezében. Újjal tudnánk rámutatni ma is többekre, kik atyafiságos uton dugattak be a városi adókezeléshez díjnokoknak s végeztek épen nem díjnoki foglalkozást. Még megtért szocialista gyermeköt is beszorítottak egy egy segédállásra, akár ha „díjnok-segédi” volt is az; — de arra nem gondoltak, hogy a sok szakács el-

főzi a levest és nem ér semmit a sok díjnok, ha egy se ért az adóhivatali ügykezeléshez egy fikarcnyit sem.

Hála azonban *Dragonescu* Döme királyi pénzügyigazgató szigorú felléptének, végre mindezekről az állapotokról lerántották a leplet. A pénzügyigazgató erős igazságokat, szomorú tényeket konstatált s ki lett adva a jelszó: *purifikálni kell a városi adóhivatalt*. Első sorban azok az adóhivatali közegek, kik mint megválasztott vagy mint helyettesített számtisztek működtek: nem bírtak törvény által előírt képzettséggel. Azután nem volt szolgálati beosztás s nem gyakoroltak kellő felügyeletet, mert az lehetetlen volt. Erre vonatkozólag javaslatot ígértek kidolgozni s *ez a javaslat ma sincs készen*. Alszik valahol, valamelyik tanácsnoki fiókban.

Hát csak aludja át a nyári álmát, hanem reméljük, az őszre felébred és akkor testet ölt az adóhivatal rendezéséhez szükséges szolgálati pragmatika is!

Erre szükség van már csak a *jelenlegi közegek érdekében* is, kik ma már nagy részt *eleget tettek a tőlük kívánt feltételnek* s az adóhivatal rendezésének a kvalifikáció hiánya többé nem állja az útját.

Az ápril havában tartott bizottsági közgyűlés kimondta, hogy a városnál alkalmazott számtisztek a törvény szerinti kvalifikációt megszerezni tartoznak. Örvedetes tudomásul adhatjuk, hogy ennek már is hat egyén eleget tett, a mit a tanácsnak be is jelentettek.

És pedig az államszámviteli államvizsgán *Rozgonyi* Bertalan jól képesítettnek, *Pintér* József, *Mayer* István, *Szieberth* Ferenc, *Kovács* Károly és *Szigvart* Béla kielégítően képesítettnek találtattak. A még hátralevők is erősen készülnek, hogy az ősszel még lehessék a vizsgát.

Ez jól van. De itt jön most a bökkendő, a mit az illető közegek érdekében is követel, a Tanács rukkoljon már elő a rendezés javaslatával. Mert a város számvéviségi és pénztári alkalmazottaitól ugyanolyan képesítést kíván, mint az állam szolgálatában levőktől. De nem adja meg nekik még azt sem, a mit az állam már rég megadott és mely javadalmazás is oly mérvű, hogy országos mozgalmat indítottak annak javítása végett. Hol marad ehhez képest a városi számvéviségi alkalmazott?!

Ha párhuzamot vonunk az állami és városi szolgálat közt, rögtön szemünkbe ötlük, hogy míg az államnál 3—4 évi szolgálat után ha rangban nem is, de fizetési fokozatban előbb megy az alkalmazott, addig a városnál *csekély létszámmal rendszerezett számtiszi és számvévisi állások* magasabb fizetési fokozatai az alkalmazott által bizony gyakran egyáltalán nem, így egy előléptetés is sokszor 10—20 évi szolgálat után *történik*. Tenát megeshetik, hogy 20 évig szolgál, míg elér oly fokozatot, mit a gyöngén dotált állami szolgálatban már félannyi idő alatt bizton elérhetett.

Kérdjük vajjon *volt-e figyelem fordítva esen kérdésre*, mert belátható, hogy ha a város ugyanazon képesítést kíván, mint az állam és nem ad legalább is oly előnyöket, mint az; vajjon *kap-e egyáltalán alkalmas egyént alkalmazásba* és ha kap is, vajjon *nem-e csak ideig óráig* lesz ez illető városi szolgálatban és a legelső alkalmat, kitartást felhasználva, nem fogja-e a várost otthagyni? És hogy a beállható *gyakori személyzetcsere* a városnak és a szolgálatnak előnyére nem válhat, úgy hisszük, mindenki előtt nyilvánvaló — mert senkitől sem vehető rossz néven, ha ugyanazon követelményekkel bíró pálya között a több kilátást nyújtót fogja az alkalmazott vagy kezdő választani.

Szerelmem és halál.

— Saját tudósítoktól. —

Pécs, 1901. augusztus 14.

Mondják, hogy a falusi kis házikók fehérre meszelt falai között sokkal nagyobb a boldogság, mint a palotákban, az emberek szíve romlatlanabb s könnyebben fogadja az érzelmeket, mint idebent, a város prózai zsi-vájában. Az is bizonyos azonban, hogy ha ezekbe a falusi házikókba a bánat költözik, nagy ez is, jóval nagyobb odakint, mint nálunk, mert hiszen az a szív, mely oly hamar tulesapong jókedvében, melynek oly kevés a vágya, hamar kizökken csendes derűjéből, ha lecsap rá a fekete szárnyu bánat.

S ennek a fekete, láthatatlan rémnek szárnyain érkezett ma egy hivatalos irás, mely ismét arról tesz tanubizonyosságot, hogy a

— Nos, mit szólna hozzá? — kérdé diadalmas mosolylyal Girardet, midőn beszédét elvégezte.

— Esméd kitűnő és valóban sokat ígér — mert új és ritka. Éppen a mi párisiaknak való.

— És ez nem becstelenség, hisz' senki sem lesz komolyan megcsalva.

— Igazad van.

— Tehát megfogod próbálni?

— Igen, ha te is segíteni fogsz.

— Az magától értetődik; valóságos jótétemény lesz reám nézve, mely napi egyhangu tétlenségemből kiragad. Én leszek hű megbízható szolgád. — Majd meglátod mily graudezzával fogadom betegidet az előszobában, oly méltósággal, mint tévén egykor a klasszikusok tragédiáiban a színpadon, hisz majd negyven évig voltak effajta szerepeim.

— Igen ám, de a kezdethez okvetlenül pénz kelleme.

— Oh, az ne zavarjon. Én befektetek e vállalatba 3000 frankot. Megvagyok róla győződve, hogy biztos helyre teszem s rövid időn behozza.

— Tehát orvosi látogatásokra nem erőszakodom, csupán a saját lakásomban fogadom, kik segítséget keresnek nálam. Így szoknak tenni a csodadoktorok. Szerényeket ingyen gyógyítok, mert hisz a kiknek senkijök sincs, azoktól ugyan nem is érdemes valamit kérni.

— A többiek pedig tetszésük szerint fizessenek, azaz természetesen öt frankot alulnem, inkább felül. Különben is ez az én dol-

A „Pécsi Figyelő” tárcája.

A csodadoktor.

A „Pécsi Figyelő” számára németből fordította:
Unatyinszky Leona.

Párishoz közel egy csinos falusi házacskában lakott a harmincas években Girardet Cölestin.

Valamikor első rendű színész volt, azonban előre haladott kora miatt visszavonulván a színpadtól, hol csinos kis vagyont szerzett — éledégt nejjével és egyetlen unokájával, a 19 éves Margittal, kinek szülői már rég elhaltak volt.

Természetesen képzeletében még végig-végig álmodta szerepeit s tarka egymásutánban vonultak el lelkében a classzikusok tragédiái, melyekben, neki hir, dicsőség és pénz bőven jutott osztályrészül.

Margit el volt már jegyezve egy fiatal párisi orvossal, névleg dr. Bernard Róberttal, kinek jeles tehetsége igen — de betegei nem voltak. Pedig a fiatal orvosnak az volt minden vágya, hogy magának minél hamarabb biztos jövedőt és otthonot teremtsen, melybe haza vihetné Margitot.

Azonban ez, mint minden kezdőnek, neki is igen nehezen ment.

A sok ügyes, híres doktorok mellett ő bizony számba sem jött.

Egy szép vasárnap délután, midőn a fiatal orvos menyasszonyánál s ennek nagy-

szüleinél volt látogatóban, a nyitott ablakon át egy gyönyörű fogatot láttak elrobogni, melyben egy idős, szemüveges ur ült.

Róbert sóhajtvá jegyzé meg:

— Ez itt doktor Charpentier Párisból. Sok gazdag paciense van neki, kikhez saját fogatán jár, mit természetesen azoknak kell megfizetni. Számlái olyanok, hogy betegek elijedhetnek tőle. De hát ő divatba jött s az előkelő világ majd szét tépi magát érte. Csak sok év múlva, avagy tán akkor sem fogok én odáig jutni.

— Pedig némelyiknek oly könnyen megy minden — veté ellen Girardet. — Tudod mit? Én színész ember vagyok s adok egy jó tanácsot. Mert ha nem is mindig az az ember vagy a minek látszol, az még nem csalás. Mondd csak, hány beteged van?

— Egyetlenegy.

— És ki az?

— A háznak portása, melyben lakom. Mindig gyomorfájásról panaszkodik s én csupa passzióból gyógyítom, mert pénzt persze nem kapok érte.

— No lásd! ez így nem maradhat. — Csak későn tudnál zöld ágra vergődni s Margitból azalatt vén kisasszony lesz. De halljad csak! Van egy eszmém, mely könnyen kivihető s a mely téged Páris legkeresettebb orvosainak egyikévé tehet.

— De hisz ez pompás volna!

Ravasz mosolylyal kezdé a vén színész jól kieszelt tervét fejtegetni, mit úgy Margit, mint Róbert növekvő bámulattal, de figyelmesen hallgattak.

szerelm és a halál szinte karonfogva jár egymással s csak attól a döntő pillanattól függ minden, hogy mikor gondolja rá magát a hatalmas kaszás arra, hogy magával ragadja áldozatát.

Egy fiatal, alig tizenhétéves lánynak a gyászos végéről van szó, mely nem tragikusabb a szerelm többi áldozatainak végzeténél s mely a szerelm halottainak krónikájában oly szépen megfér, csupán tán a statisztikusok konstatálják majd erről az esetről is a maguk száraz, hivatalos tónusán: »egygyel több!«

A fiatal leány tragédiájának első felvonása itt játszódott le nálunk, Baranyában, Nyerpes pusztán, hol Kállos József gazdálkodó békecségesen és megelégedetten élt a családjával, azoknak a bizonyos fehérre meszelt házikóknak egyikében, míg aztán a balsors üldözni nem kezdte a családot.

Kállos József meghalt s gazdátlaná vált a kis gazdaság. Fiu nem volt a háznál, csak egy fiatal leány, a Piroska. Így történt aztán, hogy nemsokára újra került a kis ház s most már a megélhetés gondjai teljes súlyukkal az özvegy asszony, meg a leány vállaira neheztedek.

Kállos Piroska bejött szolgálni Pécsre s egy darab ideig ismét helyreállt a nyugalom a családban, mert a fiatal leány, amint tőle tellett, nemcsak magát tartotta fenn, hanem még özvegy édes anyját is segélyezte.

A folyó évi június hótól kezdve azonban elmaradtak a leány levelei, meg a pénzküldemények is, s az anya ott kint a maga falusi magányában komolyan aggódni kezdett, s jelentést tett a községi előljárásnak, hogy leánya eltűnt, mi annál biztosabbra vehető volt, mert Kállosék egy rokona Pécssett járva arról értesült, hogy a leány elhagyta helyét.

Igy aztán megindult a nyomozás a fiatal leány után, mely nyomozásnak az eredményéről ma érkezett meg a szomorú írás.

Kállos Piroska itt nálunk Pécssett legutóbb a szigetkülvárosban szolgált, hol egy fiatal pincér fiúval ismerkedett meg, ki folytonosan szerelmével zaklatta a leányt, sőt házassági ajánlatot is tett neki.

A többi, mint ez már rendszeren történni

szokott, szinte magától jött. A tapasztalatlan falusi leány, kinek halvány fogalma sem volt a szerelmről, annál kevésbé a bűnről: elbukott. Természetes, hogy midőn a pincérel folytatott szerelmi viszonya nem maradt következmények nélkül, ösztönszerűen ragaszkodott csábítójához s mikor a fiatalember a leánytól szabadulni akarván, Eszéken keresett foglalkozást, a leány utána utazott s ő is beállt cselédnek. A pincér azonban hallani sem akart róla, hogy a leányt feleségül vegye s így Kállos Piroska a maga bánatával, szégyenével ott keresett menedéket, hol már oly számosan találtak bánatukban enyhülést — a halálban.

Rövid néhány sorban, egy közönséges napihír alakjában el lehet már mondani Kállos Piroska tragédiájának utolsó felvonását, mely mint a többi »celéddrámá« fejeződött be.

A leányt a múlt hó tizenkilencedikén megtalálták az eszéki »városkertben« eszméletlenül s beszállították a kórházba, hol konstataáltak, hogy pokolkö oldatot ivott és dacára minden orvosi segélynek, néhány órai szenvedés után meghalt.

A mi hatóságunk tudakozódása éppen utban találta az eszéki hatóság ama értesítését, hogy ott egy Kállos Piros nevű, baranyamegyei illetőségű cselédleány öngyilkosságot követett el és meghalt.

Ez a szomorú hír meg most ki a faluba, a hol a fehérre meszelt házikókban sokkal nagyobb a bolgogság, mint bent a város palotáiban, de a hol jóval nagyobb a bánat is, ha gyász költözik beléjük!

Hirek.

Pécs, 1901. augusztus 14.

A mi Gyurink.

(Mese.)

Írta: Albert bácsi.

Valamikor valahol, a jó Isten tudja hol; messze-messe tengeren, a világnak végiben, lakott egyszer egy szegény halász.

A halász mesterség ugyan nem nagy mesterség, mert hát nem kell egyéb hozzá, mint jó víz, meg jó dohány, de hát a szegény halásznak mégis csak keserves volt ám.

Ha ide nézett, maga volt; ha oda nézett, maga volt, mert hogy a felesége másik lakásba költözött, oda, a hol már nem kell se doktor, se patika, minden dolog az ő vállát nyomta.

Volt ugyan ugyan egy kis fiacskája, a göndör haja Gyurica, de hát az még nagyon is kicsi volt ahhoz, hogy segíthetett volna atyjának.

Hogy Gyurica fölcsperedett, már mindenben iparkodott édes atyja segélyére lenni. — Mert hát jó fiu volt ám Gyurica, de olyan jó, hogy még lámpással se igen lehetett volna páriát találni, nem hogy földön, menyországban, de még a Hegyháton sem.

A hogy nőtt, nőtt a kis Gyurica, napról-napra kedvesebb, jobb lett, úgy, hogy mindenki szerette, becézte.

Egy nap így szólt Gyurica édes atyjához:

— Édes apám, minden ember halász?

— Dehogy, édes fiam, — felelte a szegény halász, — vannak urak és szegény emberek. A szegény emberből lesz a halász, az reggeltől estig azon fárad, hogy minél többet összefogjon, míg az uraknak egyéb dolguk sincs, minthogy hal-pástétommal jóllakva, végignyujtózzanak a hűvös árnyékban.

— Ha így van, édes apám, — szólt Gyurica, — akkor én inkább csak ur leszek.

— Jól teszed édes fiam, — felelte a szegény ember, — a ki ur lehet, az legyen ur.

Gyurica neki durálta magát s addig bujta az iskolát, míg csak ur nem lett belőle.

A mikor már tetől talpig ur volt, meglátogatta édes atyját, a szegény halászt.

A szegény halász éppen a tórol ballagott haza bálójával s hogy megismerte fiát, menten össze-vissza csókolta.

— Ur vagyok ám, édes apám, — volt Gyuri első szava atyjához.

— Szakasztott olyan a formád, — szólt

gom lesz, ki mint bizalmas szolgálta eziránt fel fogom világosítani a gazdag urakat, hölgyeket, ha a taxa felől kérdezősködnék.

Még soká beszélgettek, tervezgettek erről, míg Róbert elbucszott és visszatért a városba.

Lakását felmondta, tudtára adta háziurának, hogy még a negyed év előtt ki akar költözködni, minthogy ez az utca kissé félreeső helyen van, azért más lakást veszen fel, hol tán jobban fog neki menni.

Nemsokára a fentiek után a lapok hosszú hirdetményeket hoztak, hogy egy tudós török orvos, Jusszuf Szoliman Konstantinápolyból, Párisban telepedett le. Lakása: St. Honoré utca 31. sz. alatt van. Rendel. d. e. 9-től d. u. 1-ig és 3-tól 7-ig. A szegényeket ingyen gyógykezeli.

A következő napokban meg is jelent néhány szegény ember az orvos lakásán, mint-hogy ingyen kaptak orvosi tanácsot, s mert azt hitték, hogy a török tán jobban fogja érteni bajukat, mint a párisi.

Török módra berendezett előszobában fogadta őket az orvos szolgálja, egy turbános vén nuzulmán, névleg Ali Mustafa, ki komoly méltósággal vezette be őket a váróterembe.

Jusszuf Szoliman ép oly fantasztikus

öltözetben, akárcsak Sarastro a párisi operában, midőn Mozart varázstüveljét adják — kissé fiatalabbnak látszott öreg szolgálójánál — mindazonáltal neki is oly hosszú fehér szakáll és haja volt, fején egy piros fezt viselt s az asztalon, melynél ült, egy hatalmas csibuk hevert.

A látogatók bánulatára az öreg török doktor kifogástalan kiejtéssel s egészen korrekt beszélt a francia nyelvet.

Kikérdezte apróra a betegeket, megtapogatta pulzusukat, megnézte nyelvüket éppen mint más orvosok, s aztán megírta a receptet »Jusszuf Szoliman dr. med.« aláírással. A szomszédos patikában ez semmi kifogás alá nem esett, a gyógyszereket megcsinálták s a betegek nemsokára égre földre kezdték magasztalni a csodadokort, hogy gyógyszerei mily gyorsan használtak.

Természetesen e praxis pénzt nem hozott a konyhára. De egyszer mégis csak kezdett ám a szerencse rájuk mosolyogni.

Egyik napon egyenruhás inas kereste a csodadokort és iszonyu gyomorgörcsről panaszkodott.

Jusszuf megírta receptjét, melyért az inas egy frankot tett elébe. De az öreg cso-

dadoktor azt előkelő kézmozdulattal visszatúsította.

— Köszönöm — mondá a fiatalember — ismét zsebre téve pénzét.

— Kinél szolgál ön fiatal barátom?

— Janin urnál.

— Hogyan? csak nem annál a híres írónál?

— De igen. Ő itt lakik egészen a közelben, balról a harmadik ház.

— Híres író az ön gazdája és nagy kritikus. Valóban élvezettel szoktam olvasni színházi bírálatait s egyéb műveit.

— No doktor ur, engedjen meg, de ezt elmondom gazdámnak, bizonyára örülni fog, ha megtudja, hogy még a törököknél is mint híres írót ismerik.

Ezek után eltávozott az inas, a gyógyszer megcsináltatta, mely csakhamar lecsillapította háborgó gyomrát, s ezért ő nagyon lekötöleztetnek érezte magát a csodadoktor iránt. Urának azonban mégsem említé a tudós idegent, azon egyszerű okból, mert elfeledte. Mignem három-négy nap múlva a véletlen eszébe juttatá.

A vastag, életvidor Janin, ki melleleg mondva nagy világi volt, igen gazdagon élt, tehette, mert ugyancsak magas honoráriumot kapott műveiért. (Vége köv.)

Önkéntes urak figyelmébe!

Az őszszel berukkoló önkéntes urak szives figyelmébe ajánlom dus választékú rak-táramat és

katonai * * * * *
*** * * * * szabó**
műhelyemet

hol úgy a cs. és kir. hadsereg, valamint a m. kir. honvédség önkéntesei teljes egyenruhát és egész felszerelésüket kifogástalan minőségben és jutányosan beszerezhetik.

Teljes tisztelettel

Weinlager József

egyenruha-szabó

Pécs, Ferenciek-utca 12.

édes atyja, hogy körül nézgelődte, — mégis csak megsegített a jó Isten.

— Kisebb gondja is nagyobb volt Istennek semhogy rajtam segítsen, — felelte Gyuri, — tanultam, hát ur lettem a magam emberségéből.

— Hát hivatalod van-e már, édes fiam? — kérdezte a szegény halász.

— Hivatal? Minek az?

— Édes jó Istenkém, — szólt a szegény halász fejét csóválva, — hogy élne meg hivatal nélkül?

— Hát nem elég, hogy ur vagyok?

— Bizony nem elég. Az uri titulus csak úgy ér valamit, ha hivatal jár vele, az olyan ur, a kinek nincs hivatala, olyan, mint a szép bugyelláris, a mikor üres.

— Ezt se tudtam, — szólt Gyuri elgondolkodva, — hát keresek valami hivatalt, aztán magamhoz veszem édes apámat, mert hát az még sem illik, hogy míg én ur vagyok, kigyelmed a hálót vesse.

— Nem szégyen a munka, — felelte a szegény halász, — csak légy te ur, megmaradok én szegény halásznak. A becületes munka árán szerzett kenyérnek édes ám az ize, én megkóstoltam, nem is hagyom el, a mig élek.

Másnap Gyuri elindult hivatalt keresni.

A mint megy, mendegél, három nap, három éjjel mindig ment, de hivatalt, akárhogy keresett is, csak nem talált, hanem látott egy szegény embert, mint fűvet kaszált a réten.

— Hova hova földi? — kiáltotta a kaszáló ember Gyurihoz.

— Mi köze hozzá? — szólt vissza Gyuri.

— Hát nem ismer? — kérdé a szegény ember Gyurit, — én vagyok a kaszáló János bácsija.

— Igazán? — szólt Gyuri örömmel.

— De igazán ám!

Ezzel a kaszáló János bácsi elvitte Gyurit a házába s a mi csak drága, szép és jó volt a ház tája körül, azt mind elébe rakta.

Szegény kaszáló János bácsi, azt se tudta, mit csináljon örömebe, etette, itatta, tejbe-mézbe fürösztötte Gyurit, mert hát jó fiu volt a Gyuri, meg aztán atyafiságban is voltak.

Harmadnap megköszönte Gyuri kaszáló János bácsi szíves vendéglátását s tovább ballagott.

A mint ment, mendegélt, öt nap öt éjjel mindig ment, de hivatalt akárhogy keresett is, csak nem talált, hanem látott egy szegény embert, a ki épen szántóvetett a földjén.

— Hova földi? — kiáltotta a szántóvető ember Gyurihoz.

— Mi köze hozzá? — szólt vissza Gyuri.

— Hát nem ismer? — kérdé a szegény ember, — én vagyok a szántóvető Pista bácsija.

— Igazán? — szólt Gyuri örömmel.

— De igazán ám.

Ezzel a szántóvető Pista bácsi elvitte Gyurit a házába s a mi csak drága, szép és jó volt a ház tája körül, azt mind elébe rakta.

Szegény szántóvető Pista bácsi, azt se tudta, mit csináljon örömeben, etette, itatta, tejbe-mézbe fürösztötte Gyurit, mert hát jó fiu volt a Gyuri, meg aztán atyafiságban is voltak.

Harmadnap megköszönte Gyuri a szántóvető Pista bácsi szíves vendéglátását s tovább ballagott.

A mint ment, mendegélt, hét nap, hét éjjel mindig ment, de hivatalt akárhogy keresett is, csak nem talált, hanem látott egy szegény embert, a ki épen boronált.

— Hova-hova földi? — kiáltotta a boronáló ember Gyuri után.

— Mi köze hozzá, — szólt vissza Gyuri.

— Hát nem ismer? — kérdé a szegény ember, — én vagyok a boronáló Jóska bácsija.

— Igazán? — szólt Gyuri örömmel.

— De igazán ám.

Ezzel a boronáló Jóska bácsi elvitte Gyurit a házába s a mi csak drága, szép és jó volt a ház tája körül, azt mind elébe rakta.

Szegény boronáló Jóska bácsi azt se tudta, mit csináljon örömeben, etette-itatta, terje-mézbe fürösztötte Gyurit, mert hát jó fiu volt a Gyuri, meg aztán atyafiságban is voltak.

Harmadnap megköszönte Gyuri a boronáló Jóska bácsi szíves vendég látását s tovább ballagott.

Amint ment, mendegélt, kilenc nap, kilenc éjjel mindig ment, de hivatalt akárhogy keresett is, csak nem talált, hanem látott egy szegény embert, a ki éppen gabonát aratott.

— Hova-hova földi? — kiáltotta az arató ember Gyuri után.

— Mi köze hozzá? — szólt vissza Gyuri.

— Hát nem ismer? — kérdé a szegény ember, — én vagyok az arató Péter bácsija.

— Igazán? — szólt Gyuri örömmel.

— De igazán ám.

Ezzel az arató Péter bácsi elvitte Gyurit a házába és a mi csak drága, szép és jó volt a ház tája körül, azt mind elébe rakta.

Szegény arató Péter bácsi azt se tudta, mit csináljon örömeben, etette-itatta, tejbe-mézbe fürösztötte Gyurit, mert hát jó fiu volt a Gyuri, meg aztán atyafiságban is voltak.

Harmadnap megköszönte Gyuri az arató Péter bácsi szíves vendég látását s tovább ballagott.

Amint ment, mendegélt, egyszerre csak csillogó, arany tetejű kastélyt látott maga előtt Abban lakott a tüske király.

Gyuri épen jókor érkezett. A tüske királynak akkor tájt halt meg egyik minisztere, megtette hát Gyurit azonnal miniszternek.

Ur is volt most Gyuri, hivatala is volt, de nem is cserélt volna még a pipacs királlyal sem.

Alig hivataloskodott Gyuri három hétig, azt se mondta: kuk, hanem feleségül kérte a szépsorsú Margitkát, az erdő király leányát.

Hamarosan a lakodalmat is megtartották, hanem arra meghívta ám György ur, — mert most már restelte a Gyuri nevet, — minden atyafiát, meg annyi uri népséget, hogy minden fűszálra hét, minden csillagra tizenhárom jutott.

A lakodalom napján csak beállt az erdő király kastélyába a kaszáló János bácsi, a szántóvető Pista bácsi, a boronáló Jóska bácsi, meg az arató Péter bácsi, hanem, de nagyot néztek.

Az uri népséget fenyves nagy teremben vendégelték meg, míg a György ur atyafiait beteretelték valami kuclikba s enni is csak egy-néhány csontot kaptak, a mit az uri népség az asztal alá hajított. De ez még mind nem volt elég.

György ur úgy kerülte az atyafiait, mint a macska a forró kását; szépsorsú Margitka meg úgy nézett rájuk, mint a pipacs királyné az arató lányokra, de az erdő király sem igen parolázott velük.

Egyszer csak feláll arató Péter bácsi és imigy szólt:

Sok év előtt volt egy halász.

Annak kis fia;

Szép volt, kedves, engedelmes

A kis Gyurica.

Apja urnak, nem halásznak

Szánta a fiát,

S iskolából iskolába

Adta Gyuricát.

Ahogy korban, nőtt erényben.

A halász fia.

Irt, olvasott, tanult, számolt,

S ur lett Gyurica.

Nagy ur lett a Gyuricából

György ur a neve,

Feleségül király lányt vett

S boldog már vele.

Csupa ur veszi körül

És hizeleg neki:

Hát a szegény rokonait

Ezért feleli?

Büszke vagy, mind büszkék vagytok,

Megvetitek a parasztot,

Pedig az szánt s veteget,

Szerez nektek kenyeret.

Ha a paraszt nem dolgozna,

Az állatok biz felkopna,

Azért becsüld s tiszteljed

A dolgozó munkás népet,

Mert ha azt ti megvetitek:

Kenyerét nem érdemlitek.

Erre György ur szegény, lenézett rokonai felkészültek s ott hagyták a fényes, arany tetejű kastélyt.

A gögös nagy urak csak most mulattak igazában; ettek, ittak, táncoltak s ha meg nem haltak tán még most is esznek, isznak, táncolnak.

*

Ha szót fogadtok apikának, anyikának, úgy jövő szerdán ismét mesélek. A viszontlátásra kis olvasóim, pá. A magyarok Istene maradjon mi velünk.

Napirend 1901. augusztus 15-én és 16-án.

Naptár: csütörtök, augusztus 15. — Róm.kath.: Nagy Boldogasszony. — Prot.: Nagy Boldogasszony. — Görög-kel. (aug. 2.) István. — Zsidó: Ab 30. — Nap kél 4 óra 41 perckor; nyugszik 6 óra 59 perckor. — Hold kél 5 óra 55 perckor reggel; nyugszik 6 óra 59 perckor délután. — Péntek, augusztus 16. — Róm.kath.: Jácint. — Prot.: Rókus. — Görög-kel.: (aug. 3.) Izsák. — Zsidó: Elul 1. — Nap kél 4 óra 42 perckor; nyugszik 6 óra 53 perckor. — Hold kél reggel 7 óra 1 perckor; nyugszik 7 óra 24 perckor este.

Időjelzés: A központi meteorologiai intézet jelzése szerint: változó felhőzet, helyenkint csapadék, szeles idő várható.

— (Nagy-Boldog Asszony.)

Holnap a katolikus egyház ismét Mária ünnepet ül, mely ünnepet a magyarok az 5 Nagy-Asszonyokról Nagy-Boldog Asszony ünnepének neveztek el. Ez az ünnep a Szent István napjával speciális magyar ünnep, mert Mária csak a magyaroknak Nagy Asszonya, Boldog Asszonya. S a nemzet, az ország népe minden évben kegyelettel üli meg e régi magyar ünnepet s ájtatos szívvvel énekli egy egész nép ez inséges időben:

•Boldog Asszony, Anyánk, régi jó Patronánk, Nagy inségsben levén, így szólit meg hazánk:

Magyarországról, romlott hazánkról,

Ne felejtkezzél meg szegény magyarokról!

S a rég mult idők egyházi éneke még ma is reményt önt a csüggedők lelkébe... Városunk templomaiban holnap a szokott időben tartják meg az istentiszteleteket.

— (A király születésnapja.)

Vasárnap, augusztus 18-án lesz a király születésnapja. Ez alkalomból a székesegyházban d. e. 9 órakor ünnepies nagymise tartatik, melyre átiratban hívta meg ma Troll Ferenc nagyprópost, káptalani helynök, a városi Tanácsot.

— (Küldöttségek elutazása)

A ma reggeli gyorsvonattal utazott el Pécsről Budapestre a város és megye küldöttsége, hogy Fcjeváry Géza báró honvédelmi miniszter holnapi jubileumán a minisztert üdvözljék és neki az üdvözlő feliratokat átnyujtsák. A megye harminc tagu küldöttségét Tormay Károly alispán, a város huszonhárom tagu küldöttségét Majorossy Imre polgármester vezeti a miniszter elé. A küldöttség tagjai csütörtökön reggel 8—9 óra között gyülekeznek Budapesten a „Vadászkürt“ szálló-

ba s onnan szalon öltözetben mennek a miniszter elé. Az estélyen a frakk öltözet a kötelező.

— **(A mezőgazdasági bizottság ülése.)** Baranyavármegye mezőgazdasági bizottsága tegnap délután három órakor *Stajevits* János helyettes elnök elnöklété alatt ülést tartott a vármegyeháza közgyűlési termében. Néhány lényegesebb folyóügy elintézésén kívül, az ülés fontosabb tárgyát a gazdasági cselédek jutalmazása képezte, amennyiben a mezőgazdasági bizottság előterjesztést tett a »Baranyamegyei Gazdasági Egyesület»-nek a megjutalmazandó cselédekről. Természetes, hogy az előterjesztés tartalma a gazdasági egyesület jóváhagyásáig nyilvánosságra nem hozható.

— **(Öfelsége butorai.)** A fővárosi lapok — nem tudni, mely forrásból vett értesülés alapján — tegnap egyhangúlag azt a hírt közölték, hogy a királygyakorlatokra tekintettel, tegnapelőtt husz kocsi érkezett Bécsből Pécsre, melyek a király butorait Görcsönybe szállították. Mint ma illetékes helyen történt tudakozásaink eredményezik, ez a hír alaposan téves, amennyiben a pécsi állomásra semmiféle butorok nem érkeztek, de ha Bécsből szállítatnék az udvar butorzata, úgy az legföljebb Szent Lőrinc vagy Pellérd állomásig továbbíthatnék, de eme állomásokra sem érkezett eddig butorküldemény.

— **(Jelentés a vizről.)** A Tettye forrás vizállásáról a főmérnöki hivatal a következőket jelenti: Folyó hó 14-én reggel 6 órakor a tettyei viztartóban 1000, az ellentartóban 610 kb. viz volt; a hozzáfolyás 24 óra alatt 1005 köbméternek találtatott.

— **(Szent István napja.)** A jövő kedden, augusztus 20 án lesz szent Istvánnak az első magyar apostoli királynak ünnepnapja. Országos ünnep ez nálunk, melyet a törvény is a munkaszünetes napok közé sorol. Pécsen a székesegyházban ez alkalomból délelőtt 9 órakor lesz az ünnepi istentisztelet, melyen résztvesznek a városi Tanács, a városi képviselők s a megyei és állami hivatalok tagjai is.

— **(Öt hét alatt az országon át.)** Két fiatal tanítójelölt *Stehli* Kálmán és *Winkler* Alajos arra használták fel vakációjukat, hogy földrajzi ismereteiket szaporítsák azzal, hogy beutazzák az országot, mi nekik öt hét alatt sikerült. Mielőtt a két tanítójelölt megtett útjának bővebb leírására térnénk át, nem mulaszthatjuk el annak kijelentését, hogy a két fiatal ember vállalkozása teljes elismerést érdemel, amennyiben fáradságos s eléggé viszontagságos utuknak kétségtelenül hasznát fogják venni a népoktatás terén. *Stehli* és *Winkler* Pécsről indultak el, honnan legelőször Budapestre utaztak, majd Hatvan, Gyöngyös és Eger érintésével Agtelekre mentek, hol a híres csepkőbarlangot tekintették meg. Innen Rózsnyón át Dobsinára mentek az ottani jégbarlang megtekintésére, melyről a két vállalkozó szellemű fiatalember lapunk szerkesztőjéhez intézett levelükben a legnagyobb elragadtatás hangján szólnak. Utjuk legérdekesebb része az ezután következő, amennyiben Dobsináról Tatra Fűdre vették útjokat s innen a Csorbai tóhoz utaztak, hol turista szenvedélyüknek hódolva, megmászta a Tengerszem csucsát, mely 2508 m. magas. Visszatérve jövet Híbbén Balasa Bálint sirját látogatták meg, majd Liptó Szent-Miklós, Turóc Szent-Márton, Aranyos Maróth, Komárom, Veszprém, Balaton Fűred s Tihanyon át tértek haza Pécsre. Utjuk statisztikája szerint: 237 helységen mentek keresztül. Ezek közül 18 város, 187 község és 32 pusztá.

Az egész ut alatt 1033 kilométert tettek meg gyalog. Mint minden ilyen vállalkozás, az öt utazásuk is eléggé viszontagságos volt, a mennyiben az egyik napon valamely kaszinóban, vagy urasági kastélyban, a másik napon pedig istállóban, vagy csűrben háltak. Igen különböző volt a reájuk váró fogadtatás is, a mennyiben bár a tanítók legnagyobb részét kedvezően fogadták a nagy ut vállalkozóit, mégis akadt olyan — mint például Gömörmegegyében, ki igen zordan fogadta őket s egész vállalkozásukat leszólta, míg Barsmegegyében egy plébános az istállóban, tehének és lovak között adott nekik fekhelyet. Mindazonáltal *Stehli* és *Winkler* szerencsésen hazaérkeztek érdekes utjukról s a tapasztaltak után bizony nem kell megbánniok a hozott áldozatokat.

— **(Lövések a faluban.)** Villányban szerdán este 11 órakor az uradalmi majorban csibéket akartak lopni. A zajra az uradalmi éjjeli őr egy sörétes lövést tett a sötétségben. Erre következett egy golyós lövés, mely golyó a közelben levő községváza udvarában ülő községi bíró, tanítók és borkereskedők füle mellett sivitott el. Felhívjuk erre a járási főszolgabíró figyelmét, hogy a faluban éles töltésű lövést tiltsa el, ha mindjárt Frigyes főherceg uradalma is, mert minden embernek kedves az élete.

— **(Meglopott tiszt szolga.)** *Breitenstein* József, tisztiszolga panaszt emelt a rendőrségnél, hogy Gyár utcai lakásáról eddig ismeretlen tettesek egy polgári öltönyét és egy ezüst óráját ellopták. A rendőrségen a tettes után megindították a nyomozást.

— **(Elvágta az üterét.)** Lapunk tegnap esti számában ily cím alatt megírtuk, hogy *Tobler* József Zsolnay-utcai korcsmárost két ismeretlen bányamunkás megtámadta s veszekedés közben oly erővel vágta hozzá a gyufatartót, hogy az eltört s szilánkjai felvágta a korcsmáros kezén az üteret. A rendőrség a panasz folytán megindította a legszélesebb körű nyomozást, de ennek dacára sem tudott a tetteseknek nyomára jutni. Végre aztán ma, a kórházban kihallgatott *Tobler* József világosságot derített a homályos ügyre, a mennyiben beismerte, hogy sebe nem a támadástól származott, hanem úgy, hogy feleségével összeveszett, s a harc hevében megakarta verni az asszonyt, ki azonban hirtelen becsukta a szoba üvegajtáját s így az ütés nem az asszonyt érte, hanem az ablak törött el, melynek üvegcserépei vágta fel a korcsmáros üterét. *Tobler* József különben már jobban érzi magát a kórházban, melyet néhány hét múlva gyógyultán hagyhat el.

— **(Szobatorz.)** *Csizmás* József máltomi lakos házában az elmúlt éjjel szobatorz volt, melyet a házbéliek vigyázatlansága okozott. — A gazdának négy éves kis leánya az asztal körül játszadozott s egy óvatlan pillanatban lerántotta az asztalterítőt s vele együtt a petróleumlámpát, melyől tüzet fogott az ágynemű és a szoba butorzata. A házbélieknek szerencsére sikerült a tüzet még idejekorán eloltani s így nagyobb kár nem történt.

— **(Egy üdvös rendelet.)** Báró *Fejérváry* Géza honvédelmi miniszter leiratot küldött a katonai parancsnokságokhoz magasabb rangú katonai látogatásoknál szokásban levő fogadási ünnepekre vonatkozólag. A miniszter leiratában hangsúlyozza, hogy a feljebbvalók látogatásaikor szokásban levő banketok nagy költségeket okoznak a tiszteknek, a melyeket a katonai méltóságok tőlük nem kívánják s a diszlakoma elmaradása esetén ezt

senki sem venné tőlük rossz néven. A miniszter leiratában azt mondja, hogy a katonai méltóságok fogadásánál a szolgálati utasításban előirt szabályok betartásán kívül ezentul semmiféle ünnepség vagy lakoma ne tartassék, csak ilyen látogatásoknak különös ünnepi jelentősége nincs; de — mondja a miniszter — az anyagi határok ez esetekben is betartandók.

— **(A pécsi Polgári Daloskör)** folyó hó huszonötödikén (vasárnap) versenytekezéssel egybekötött dalestélyt rendez a Scholz-sörházban. A tekeverseny már a jövő vasárnap, folyó hó 18 án kezdődik s kedden, Szent István napján és 21-én folytatódik és 25-én nyer befejezést. A nyerők értékes dijakban részesülnek. A dalünnepély 25-én d. u. 4 órakor kezdődik — beléptidij nélkül.

— **(Szívbeteg az utcán.)** *Kohn* Márton, görcsönyi illetőségű péksegéd a központi tejszarnok előtt hirtelen rosszul lett s összeesett. Az esetről telefonon értesítették a rendőrséget, mely az elalélt embert a kórházba szállította, hol konstatálták, hogy *Kohn* Márton már huzamosabb idő óta szívbeteg s most is ez a betegség okozta hirtelen rosszul letét.

— **(Felakasztotta magát.)** A marócsai erdőben halva találták *Róssa* Márton öreg koldust. Már vagy hetven esztendő volt szegény ember, kit az egész környék jól ismert. Egy fán függött. Felakasztotta magát. A nagy inség vitte rá bizonyosan, hogy eldobja magától késő vénségére azt a rongyos életet.

— **(Tetten ért betörő.)** *Málik* József lakásába tegnap este bemászott a nyitott ablakon keresztül *Stimics* Endre, foglalkozás nélküli csavargó s a szobában kezdett egvet mást bepakkolni. *Málik* József a szomszédban volt nevével, amint a nagy szél elkezdett dühöngeni, hazamentek, hogy az ablakokat becsukják s a mint a szobába léptek, *Stimics* éppen egy szekrény előtt találták, melyből fehérneműt válogatott. *Stimics* megkísérelte, hogy elmeneküljön, de *Málik* nyakon csipte. Erős dulakodás fejlődött ki köztük. *Málik* fellármázta a szomszédokat, kiknek segítségével sikerült aztán *Stimics*et ártalmatlanná tenni. Átadták a hatóságnak.

— **(Merénylet egy kereskedő ellen.)** Két eddig ismeretlen suhanc ma reggel vakmerő merényletet követett el egy pécsi kereskedő ellen. — Reggel beállítottak *Bauer* Ignác, pálya utca 23. szám alatti kereskedő boltjába, hol élelmiszereket kértek — hitelbe. A kereskedő nem lévén hajlandó hitellezni, a suhancok egyike megfogta a boltost, földre teperte és addig fojtogatta, míg a másik suhanc időt nyert megugrani. A boltos a dulakodás hevében egy súlyt kapott fel s azzal akart védekezni, a suhanc azonban kést rántott s oly súlyosan sebesítette meg *Bauer* Ignácot, hogy összerogyott s aztán kerekelt oldott. A kereskedőt lakásán ápolják, a vakmerő támadók ellen pedig megindították a nyomozást.

— **(A „Pécs Budai Külv. Kath. Kör”)** szeptember hó 1 én (vasárnap) saját kerthelyiségében (Agoston-utca 22. szám) konfetti-, szerpentin-dobálás, világposta- és táncos egybekötött nagyszabású kerti-ünnepélyt rendez. Beléptidij személyenkint 60 fillér. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hirlapilag nyugtáztatnak. Kezdeté d. u. 3 órakor. — A

zenét *Kóródi* Károly teljes zenekara szolgáltatja.

— (**A belügyminiszterium és a hivatalos árlejtések.**) Az állami és törvényhatósági árlejtéseknél eddig számtalan visszaadás volt észlelhető, melyeket megszüntetni van hivatalosan a belügyminiszternek most kibocsátott rendelete. Az ilyen árlejtéseknek ugyanis tudvaleg öltökösöknek kellene lenniök, de a gyakorlatban vajmi ritkán érvényesül ez az elv. Számos alkalommal például a pályázók neveiről lajstromot vezettek, melynek káros volta közismert dolog. Másutt ismét a pályázathoz szükséges dolgok megszerzése előre nyilvánvalóvá tette a pályázók neveit. A belügyminiszternek említett rendelete ezen anomáliákon óhajt segíteni s a legszigorúbban eltiltja a pályázók neveinek időelőtti nyilvánosságra hozatalát. A miniszter rendeletével az iparosok régi óhaját teljesítette.

— (**Tolvaj kis leány.**) Nem ritka eset, hogy maguk a szülők oly lelketlenek, hogy rosszra tanítják gyermekeiket, a helyett, hogy jóra szoktatnák. *Stetter* Erzsike, nyolc éves kis leány ma a főutcán egy rövidáru tüzet ajtajából három pár fekete selyem harisnyát emelt el s egy fejkendőt. A nevezett tárgyak jobb hasonnemű tárggyal ki voltak függesztve az ajtóba, honnan a kis lány menet közben lehuzta azokat. Az egyik segéd azonban észrevette s a kis lány után futott, kit átadott a rendőrnek. A rendőrségen azt vallotta, hogy az anyja mondja neki folyton, hogy a hol lát valamit, azt lopja el. Most aztán kérdőre vonták majd *Stetter* Károlynét, a kis leány mamáját is.

— (**Verekedés az utcán.**) Ma kora hajnalban éjszakai mulatozásból ment haza *Naftig* Ferenc és *Halep* József. Jócskán ihatnak, mert nagyon hangosan voltak. A papnővelde utcában aztán *Naftig* nekítántorodott *Halep* nek, mit ez inzultusnak vett s nyakonütötte *Naftig*ot. Nohát ebből verekedés lett, még pedig véres verekedés. Előszedték zsebkecskéiket s megszurkálták egymást. Reggel 6 órakor ott találták *Naftig*ot az utcán véreben fekve. Az arcán volt egy nagyobb seb s az oldalán. Bevitték a kórházba. Sebei nem súlyosak. Hálepet letartóztatták.

— (**Egy kötény miatt.**) *Kálmán* Jánosné r. peterdi lakosnőnek néhány nap előtt elveszett egy köténye s az asszony anélkül, hogy bizonyos lett volna a dolog felől a szomszédasszonyát vádolta be lopás miatt a községi előljáróságnál. Természetes, hogy az ilyesmit szó nélkül eltérni nem lehet, s így történt, hogy a bevádolt szomszédasszony férje *Kékes* János, tegnap este megleste *Kálmán* Jánosnét a háza előtt s oly alaposan elverte, hogy az asszonynak a balkarja eltörtött. A verekedő embert feljelentették a bíróságnál.

— (**Lövöldöző legény.**) *Makár* Gyula paraszt legény az egyik közeli faluban vasárnap este a nagy korcsmában mulatott. Cudar jó kedve volt — úgy mondják — s ebben a jó kedvében revolvert rántott elő és lövöldözni kezdett a korcsmában, melynek ablakait, tükeit belötte. Vagy négy lövést tett, melyek — szerencsére — emberben nem tettek kárt. Rövid dulakodás után elvették tőle a revolvert, őt magát pedig átadták a hatóságnak.

— (**A benzín áldozata.**) Borzasztó szerencsétlenség történt a napokban Agárdon, *Baruch* Dávid gőzmalmában. *Baruch* ez év tavaszán egy kisebb gőzmalmot építtetett a saját gazdasági és a környékbeli lakosság szükségleteinek előállítására; a malom hajtására benzínmotort állított be, mely mindeddig kifogástalanul működött. Tegnapelőtt azonban a benzintartály és a gépszivattyú között valami baj történt, ami akadályozta a gépet rendes járásában. *Bükler* József gépész ennek az akadálynak elhárításán dolgozott, a mikor a benzint tartalmazó vastartály fölrobbant. A robbanás oly erős volt, hogy kivágta a gépház falát, minek következtében az egyemeletes malomépület teljesen összeomlott. A szerencsétlenség idején a malomban *Bükler* gépészen kívül *Böszörményi* András főmolnár, *Hajdu* Ferenc és *Répás* Sándor molnárlegények, *Bakó* Mihály, *Szirova* Márton, *Janda* Mihály és *Bori* Ferenc zsákolómunkások, továbbá *Pauka* István és *Szojka* András agárdi lakosok — kik gabonát vittek a malomba őrlés végett — voltak jelen. Ezeket az embereket az összeomlott épület valamennyit maga alá temette. A robbanás oly erős volt, hogy több közel fekvő házat is megrongált. Mikor az ijedségtől magához tért lakosság, megtudta, hogy mi történt, rögtön kimentek a helyszínre, hol az előljáróság vezetése alatt hozzáálltak a mentési munkálatokhoz, de csak *Bakó* Mihály, *Szirova* Márton és *Janda* Mihály napszámókat tudták élve kimenteni, de ezeket is súlyosan sérülve. A többiek az összeomlott épület falai és a robbanás agyonütöttek. *Bükler* gépészt a robbanás darabokra szaggatta; a romok eltakarítása közben találták meg egyes testrészeit. A szerencsétlenségért az elpusztult *Bükler* gépészt okolják, a ki állítólag vigyázatlanul dolgozott a benzintartály körül.

— (**Nem tudja, ki szúrta meg.**) Ma délelőtt a szentkúti csárda mellett egy megszurtt embert találtak eszméletlenül. A rendőrség a helyszínre kimenvén, a megszurtt emberben *Rothmann* József szentkúti kömvést ismerték fel. *Rothmann* magához térvén, elmondta, hogy a csárdában jól bepálinkázott s be akart jönni Pécsre. Egyszerre azt vette észre, hogy a bal combja vérzik és elesett az uton. Hogy ki szúrta meg, nem tudja. A megszurtt embert beszállították a városi közkórházba.

— (**Véres dinnye-evés.**) Ma délutáni öt órakor a Majláth-terem késelés történt. Egy napszámó dinnyét evett s eközben összeveszett egy társával. És a veszekedés hevében egyszer csak nem a dinnyébe, hanem az ellenfele lágyékába szúrta tövig a kést. A sarkos rendőr erre közbelépett s bekísérte őket a rendőrségre, honnan a megszurtt napszámó a közkórházba vitték.

— (**Megszökött fia.**) *Arics* Balázné jelentette a rendőrségen, hogy tizenkétéves fia, *Arics* József, már harmadnapja nem ment haza. Mindenfelé keresték már s nem találják. Valószínű, hogy a fiuban valami kalandos vágy támadt fel s ennek engedett. Most körözik a fiút, ha ugyan a kenyér nem kergeti előbb haza.

— (**Valódi ezüsttárgyak**) tömör nehéz kivitelben, nevezetesen teljes evőkészletek pompásan összeállítva, szép ezüst asztali állványok, sütemény és névjegy kosarak, csinos felszolgáló tálcák, pazar, szép kivitelű tea, kávé, cognac, fagyalt és punsch szervizek igen gazdag választékban, megtekinthetők *Schönwald* Imrénél.

— **Lapunk legközelebbi száma Nagy-Boldogasszony ünnepe folytán pénteken este jelenik meg.**

Pécs szab. kir. város

meteorológiai állomás jegyzete

1901. aug. 14. délután 2 órakor.

Barometer (redukált) = 761.6 mm. (súlyedő.)
Hőmérsék = 26.5 °C.

> maximuma: 27.5 °C. } tegnap.
> minimuma: 16.6 °C. }

Párainyomás: 12.7 mm.

Relatív nedvesség: 50. %

Felhőzet: 5° Cum. cum. NE

Szélirány s erő: W. 2. —

Csapadék 24 órai 0. Harmatpont 13.5 °C.

Időjelzés: vált. felhőzet, rövid csap. hajlam.

Dr. Czirer.

Idegenek Pécsen.

— Augusztus hó 13. —

Aranybajó-szálló. Königstein Ede, utazó, Bécs. — Markbreiter Frigyes, utazó, — Bécs. — Singer Miksa, utazó, Bécs. — König Simon utazó, Bécs. — Grosz Lipót, utazó, Bécs. — Lazarovits Károly, vegyész, Dolni-Tuzla. — Foffmann Sámuel, utazó, Bécs. — Mandl Ferenc, utazó Budapest. — Wolner Miksa, utazó, Bécs. — Gruker Lajos, főkönyvelő, Szászvár. — Gr. Kornis Károly, földbirtokos, Budapest.

Vadember-szálló. Becsey Antal, mérnök, Budapest. — Davidovits Antal, utazó, Budapest. — Baranyay József, szobrász, Budapest. — Lőke Arpad, fakereskedő, Dombóvár. — László Vilmos, utazó, Nagykanizsa. —

Mátyáskirály-szálló. Spitzer Lipót, kereskedő, Vadkert. — Hász Béla, hivatalnok, Rimaszombat. — Forintcs Julianna, házfőnök, Hertelend.

Vadászkürt-szálló. Ladvenky Rudolf, díszítő, München. — Varga János, gazdálkodó, Kis-Köszeg. — Lőrinc Ferenc, molnár, Fatház. — Hansinger Adolf, gazdálkodó, Dunaszekcső.

Törvénykezés.

§ **Megszűnt esőd.** A pécsi kir. törvényszék mint esőbíróóság közhírré teszi, hogy a *Rothmüller* Mór ellen nyitott esődöt a esődvagyon felosztása folytán megszüntette.

§ **Hűtlen szolgálta.** *Horvát* Péter bissei illetőségű szolgáltegyény ült ma a vádlottak padján. Két rendbeli lopás büntetéssel volt vádolva, rá is bizonyosodott mind a kettő, meg is kapta érte a megérdemelt büntetést. A múlt év szeptember havában *Csordás* Pál keszűi lakosnál volt szolgálatban. A nevezett hónap tizenegyedik napján bement a gazdája szobájába s a zárt asztalfiókot kinyitva, kivett abból 31 frt. 50 krajcárt, továbbá elemelt egy pár csizmát, melynek értéke 8 frt s azonkívül egy 2 frtos tárcát. Mindezekkel aztán megszökött. Bátorra ment. Ott aztán *Sümei* Mihály szolgálatába állott s ettől 56 frtot lopott el. Folyó év május hó 6-án ugyanis *Sümei* elvont Véménden, felesége pedig napközben a pincébe, hogy egy félliter bort hozzon. Mig az asszony a pincében járt, *Horvát* Péter bement a konyha melletti szobába s ott a szekrényből kivette a nevezett összeget. Délután az asszony elment litániára s mig ő templomban volt, *Horvát* Péter a pénzzel megszökött. E két rendbeli lopás büntetért kilenc havi börtön büntetést kapott.

TÁVIRATOK.

— **A Fejérváry-jubileum előkészületei.** (A „Pécsi Figyelő“ eredeti távirata.) *Fejérváry* Géza báró, honvédelmi miniszter 50 éves katonai jubileumára nagyban készülődnek. A honvédelmi

niszteri palota előtt egyik kocsit a másikat éri. *Terbotz* miniszteri osztálytanácsos szobája tömve van emberekkel, kik az ünnepség részletei iránt érdeklődnek s meghívókat kérnek. Budapest székesfőváros díszpolgári oklevelét nagy küldöttség élén *Márkus* főpolgármester holnap délelőtt adja át a jubilánsnak. A vidéki küldöttségek egy része már megérkezett Budapestre.

— **Nagy tüzek.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Csornán az ugynevezett Kis-utcában tűz támadt, mely a nagy szélben roppant gyorsasággal terjedt. Negyven lakóház, sok pajta, istálló, gazdasági eszköz égett el s hatvan család hajléktalanná lett. — Az oroszországi Penzában három városrész lett a tűz martaléka. A tűzoltóság nem tudta a tűz továbbterjedését meggátolni.

— **Vizsgálat a szegzárdi sikkasztás ügyében.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) A belügyminiszterium kiküldöttje, *Weisz* központi számvevő, Szegzárdra érkezett, hogy vizsgálatot tartson *Antal* Ferenc öngyilkossá lett főkönyvvezető sikkasztási ügyében. Tolna-megye közigazgatási bizottsága külön bizottságot választott annak konstataálására, hogy terheli-e mulasztás azokat, akik az ellenőrzést gyakorolták. *Kurc* Vilmos, árvaszéki elnök szabadságát megszakítva, hazasietett, mert őt is nagy felelősség terheli. A szegzárdi kaszinó pénztárából és a polgári iskola pénzalapjából szintén sikkasztott az öngyilkos főkönyvvezető, az okozott kár nagyságát meg nem tudják.

— **Öngyilkos szerelmesek.** (A „Pécsi Figyelő” eredeti távirata.) Ma hajnalban *Hölzl* Viktor építési rajzoló, ki tartalékos honvédhadnagy is volt, átlőtt halántékkal halva találták kedvesével, *Schmidt* Irénnel együtt a budai Svábhegy egyik oldalán. Mellettük irás feküdt, melyen kijelentik, hogy közös elhatározással mentek a halálba. Kérik, hogy szüleiket értesítsék, akik gondoskodni fognak mindkettőjük eltemetéséről. A szerelmi dráma áldozatai uri családból származnak s régóta szerették egymást. Házasságuknak misem állott utjában s így öngyilkosságuk valódi okát nem tudni.

Laptulajdonos

Felelős szerkesztő

SZAUTTER GUSZTAV

PLEININGER FERENC

TAJZS JÓZSEF
kiadó.

Hirdetések.

Finom

csemege-szóló

kapható különként 50 fillérért **JANKOVITS HUGONÁL** Pécs, Vásár-tér 6. sz.

ZSOLNAY IMRE

BUTOR.

raktára
és műhelyei

PÉCS,

Ferenciek-utca 11. szám.

Teljesen **higany és ólommentes**
ártalmatlan készítmény

„Hajnal créme”

elismert **biztos hatású kéz és arc-szépítő szer** eltávolít minden bőrtisztálanságot. Az arc bőrt bársonypuhává teszi és az arc szép, üde és ifjú szint nyer.

1 tégely „Hajnal-créme” 1 kor.

Kapható:

Krebsz Ödön

drogueria és illatszer üzletében
PÉCS, Irgalmas-utca 10. sz.

Ezen évszázad meglepő találmánya!

Tyukszem és fagybütyök teljesen gyógyítható.

Kés használata, vagy fájdalmat okozó kiegészítés nélkül. Miután veszély teljesen ki van zárva. A gyógykezelés 24 óra alatt, gőzkészülék segítségével, anélkül, hogy valakit hivatásában megakadályozna. Látogatásokat kérem lakásomon *Arany-Hajó szálloda I. em. 11. sz.* Rendel d. e. 8—1-ig és d. u. 2—7-ig.

Kik látogatásomat lakásukon óhajtják, a díjazáson kívül minden látogatás a 1 forint.

Lazarovitsch K. Sándor,
vegyész.

Felső-vámház-utca 60. sz. házban
3 szobából

és

mellék helyiségekből álló

lakás

bérbeadandó.

Szülőkre figyelmébe!

Az új iskolai évad kezdete alkalmával bátorkodom dúsán felszerelt

fiu és gyermek

ruha-raktáramat

nagybecsű figyelmébe ajánlani.

A nálam vásárolt ruhákért **olcsóságuk** mellett **tartóosságukért** kezszekedem.

Minden előforduló javítást, tisztítást, vasalás az iskola éven belül díjazás nélkül végeztetem.

Becsés megrendeléseiket kéri kitűnő tisztelettel

Klein Sándor

térfi-, fiu- és gyermekruha-raktár.

Pécs, Széchenyi-tér 7.

Dr. Tolnai

VIZGYÓGYINTÉZETE

PÉCSETT, a sétaléren.

Összes vizgyógyműveletek közös és elkülönített teremben.

Massagevillanyos fényfürdő (soványító kuráknál) gőzszekrény.

Meleg ásványfürdők. Reichenhall rendszerre berendezett beléggző osztály.

A vizkúra különösen javalva van, gyenge idegzetűeknél, gyomor és belek renyhességénél, álmatlanságnál, szédülésnél, idült rheumánál, általános gyengeségnél stb.

Modern berendezés. Orvosi felügyelet. Mérsékelt árak. Felvétel naponta d. u. 4—6-ig.

Üzlet-átvétel.

sítva, vagyok b. pártfogásáért esedezve, alázatos
Pécs, 1901. augusztus 1.

Van szerencsém a n. é. közönséget tiszteletteljesen értesíteni, hogy fivérem **Spiegl József ur**
Jokai-tér 6. szám alatti fiók-üzletét
mai napon átvettem és azt nevem alatt a jelen kor igényeinek teljesen megfelelően be-
rendezve tovább vezetem; ezen alkalommal alázatos kérésem, hogy kegyeskedjék szükség-
letüket u. m. fehérnemű, cipő, kalap, bőrönd, játékarukban stb. nálam fedezni.

A legjobb minőségű árukról, legolcsóbb kiszolgálásról a n. é. közönséget előre bizto-
tisztelettel!

Spiegel Jákó.

Tőzeg klosettek!

Tőzeg-klosettet beszerez mindenki, ki teljesen
szagtalan árnyékszékét óhajt.
mert a tőzeg szagtalanít!!

Tőzeg-klosettet beszerez mindeki, ki a maga és
családjának egészségéről gondos-
kodik, mert a tőzeg fertőtleníti!

Tőzeg-klosettet beszerez mindenki, aki a minden-
féle betegségeket terjesztő pöcze-
gödröt házából eltávolítani kívánja, mert az
ilyenre a tőzeg-klosettek használatánál többé
szükség nincsen.

Tőzeg-klosettek kizárólag kaphatók:

Kraus Istvánnál, Pécsen.

T. Kraus István urnak Pécsen.

Ezennel szívesen adom b. tudomására, hogy
a nekem szállított **tőzeg szóró klosettekkel tel-
jesen meg vagyok elégedve.** A klosettek kifogás-
talanul működnek és teljesen szagtalanok.

Pécs, 1900. június hó 10-én.

Tisztelettel **Dr. Mende Lajos.**

T. Kraus István urnak Pécsen.

Szívesen adom tanubizonyosságát annak, hogy
az Ön által szállított **tőzeg-árnyékszék** minden
tekintetben megfelelő, különösen hangsúlyozom, hogy
mióta ezek nálam használatban vannak és az egész
tőzögdrót használaton kívül helyeztem, az eddig min-
dig nedves falak egészen kiszáradtak.

Pécs, 1901. május hó.

Tisztelettel **Dr. Czirer Elek,** főorvos.

T. Kraus István urnak Pécsen.

Ezennel igazolom és bizonyítom, hogy a me-
gyei árvaháznál már egy év óta ezen klosettekből **10
db. van használatban** és feltűnő szagtalan voltak,
csekély kezelési költségük folytán legmelegebben ajánl-
hatók.

Keller István, várnagy,
mint a megyei árvaház felügyelője

T. Kraus István urnak Pécsen.

Ezennel szívesen kinyilatkoztatom, hogy a ne-
kem szállított **tőzeg klosettek teljesen megelé-
gedésemre** beváltak és a még visszalévőket is miha-
márabb átalakítottam.

Tisztelettel **Fodor Pál,** ügyvéd Deák-u. 1.

Zongorázni tanít

és a jövő iskolai évre családja körében
kosztos tanulókat is fogad valamint házi-
tanítónak, felolvasónak, magántitkárnak,
levelező- és könyvelőnek úgy kereskedelmi
és biztosítási képviselőnek, nemkülönben
házigondnoknak is tisztelettel ajánlkozik

Grosch Károly

nyug. tanító

Pécs, Arpád-utca 23. sz. a.

Uj hajnöves!

Nincs többé kopasz fej!

Ingyen próba oly igen figyelemreméltó szerből, a mely férfiaknak,
nőknek, gyermekeknek pompás hajfürtöket kölcsönöz.

Meggátolja a hajak kihullását, elmulasztja a korpát, vart és pör-
senést, a hajzatot hosszuvá, sűrűvé és selyempuhává teszi.

Korán őszült hajzat, festés nélkül visszanyeri természetes színét. Biztosítottatik a hajzat
ujra növése kopasz fejen, valamint szemöldök és szemszőrök növése. Küldje be nevét és
címet ingyen próbáért.

Nincs többé panasz korpaképződés, hajhullás és kopaszság
miatt, mint a fenti ábra világosan mutatja.

Professor Turner a Fairmount Collége elnöke mondja a következőket: Miután 30 éven át kopasz voltam, 1895 közepén használni kezdtem ezt a szert s már néhány hét múlva fejemet sűrű, ujonnan nőtt hajzat borította. Egy keskeny szegély kivételével már teljesen elvesztettem volt a hajamat s ime 6 hét alatt az egész koponyám sűrűn borítva lett hajzattal. 30 éven át voltam kopasz s a hajak ilyen koponyán is újból kinőhettek, akkor senki nem tartani az eredménytelenségtől.

Walker N. asszony, 18. Haven St. Grimsby Eng. így ír: fejemben egy régi kopasz foltot takarítottam, míg aztán az ön szerétől ott is szép sűrű haj nőtt.

Everett F. R. asszony, Jona villa, Turbeck Terrace Road, Eng. »Husz év előtt csaknem minden hajamat elvesztettem, csak egy keskeny szegély maradt fenn belőle: most az egész fejemben ismét sűrű növésnek indult s az ön szere csodálatos hatásának mondható.«

Bunce G. ur, 33. Richardson St. High Wycombe, Bucks. Engl. így ír: Igen kezes voltam meglepve, konstatálván, hogy az ön Foto-szerének három heti használata után, hajam ismét elkezdett buján növekedni. Ajánlom is ezt minden barátomnak, mint az egyedüli hajnövesztő szert, mely ezt a nevet megérdemli.

Ezen szer a hajhagymákat egészen kielégítő módon ingerli. A fiatal hajzat csodálatos gyorsasággal növésnek indul. Leánykák, akiknek hajzatuk rövid és szemlátomást élettelen volt, különösen meggyőződhetnek a szer csodálatos hatásáról. Idős egyéneknek a szer hatása a korpaképződés, hajhullás és kopaszság megállításában nyilvánul, anyáknak pedig megnyugtató szolgálhat, hogy van egy szer, a melylyel kedves leánykáiknak pompás hajfonatot növeszhetnek. Ne mulasztassa el tehát és 10 fillér levélbélyeg csatolása mellett írja meg nevét és lakását ezen címre: **Altenheim Medical Dispensary, 3453. Butterfield Building, Cincinnati, Ohio V. St. v. A.** és ön azonnal kap bérmentve egy ingyen próbát e bámulatos hatású szerből.

Ne felejtse el, hogy Amerikába szánt levélre 25 fill. levélbélyeg szükséges. Nevét és lakását tessék világosan, olvashatóan kiírni, hogy a kézbesítésnél félreértés ne legyen.